

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Dařbujanem
sídlem Jungmannova 351/2, Liberec II - Nové Město

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2025, č. j. OAM-8767-4/ZR-2025

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 10. 2025, č. j. OAM-8767-4/ZR-2025, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 12 269 Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Václava Dařbujana.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyni byla dne 1. 2. 2023 udělena dočasná ochrana dle § 3 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace. Na základě této dočasné ochrany žalobkyně v době vydání napadeného rozhodnutí pobývala na území České republiky.
2. Dne 29. 8. 2025 obdržel žalovaný podnět k odejmutí dočasné ochrany žalobkyně a kopii jejího cestovního pasu platného od 15. 10. 2019 do 15. 10. 2029, ve kterém je vlepeno vízum typu D Polské republiky platné od 2. 12. 2021 do 5. 12. 2022.
3. Žalovaný si v návaznosti na tento podnět opatřil žádost o poskytnutí dočasné ochrany, kterou žalobkyně podala dne 1. 2. 2023. Do tiskopisu žádosti o udělení dočasné ochrany žalobkyně uvedla doklad Ukrajiny vydaný 22. 3. 2017 s platností do 22. 3. 2027, který žalovanému předložila. Žalobkyně v žádosti o udělení dočasné ochrany skutečnost, že měla od 2. 12. 2021 do 5. 12. 2022 povolený dlouhodobý pobyt v Polské republice formou dlouhodobého víza, neuvedla. Jedná se přitom o skutečnost stěžejní pro posouzení žádosti žalobkyně o dočasnou ochranu.
4. Žalovaný proto žalobkyni uvědomil oznámením ze dne 29. 8. 2025 o zahájení řízení o odnětí dočasné ochrany, jehož byla držitelkou. Současně byla žalobkyně vyrozuměna o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Písemnost byla uložena a žalobkyně byla Českou poštou vyzvána k vyzvednutí zásilky a bylo jí zanecháno poučení. Jelikož si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedla, považoval ji žalovaný v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu za doručenou posledním dnem této lhůty.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shledal, že dočasná ochrana byla žalobkyni udělena neoprávněně, neboť v době podání žádosti o dočasnou ochranu měla platné povolení k dlouhodobému pobytu v Polské republice formou víza typu D od 2. 12. 2021 do 5. 12. 2022. Žalobkyně tak nesplňovala základní podmínku pro udělení dočasné ochrany v České republice, neboť nepobývala na Ukrajině před datem 24. 2. 2022, čímž neměla nárok na udělení dočasné ochrany podle § 3 zákona č. 65/2022 Sb. Tuto skutečnost žalobkyně v tiskopisu v žádosti o udělení dočasné ochrany neuvedla, tedy vědomě zamlčela skutečnosti podstatné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci, a byl tak naplněn důvod pro odnětí dočasné ochrany dle § 10 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 2 písm. b) zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. Závěrem žalovaný konstatoval, že žalobkyně neaktivovala článek 8 Úmluvy, neboť konkrétně nevyargumentovala, v čem by spočíval nepřiměřený zásah do jejího soukromého a rodinného života. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně nemá na území České republiky žádné rodinné příslušníky. Z údajů uvedených v žádosti o dočasnou ochranu vyplývá, že žalobkyně má dospělé dítě žijící na Ukrajině. Žalovaný neshledal žádný důvod, proč by se žalobkyně nemohla vrátit na Ukrajinu k dceři, která tam zůstala a žije tam. Žalovaný proto rozhodl o odnětí oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany.

II. Žaloba

6. V podané žalobě žalobkyně především namítala vady při doručování oznámení o zahájení správního řízení a vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 29. 8. 2025. Žalobkyně nebyla informována, že je proti ní správním orgánem zahájeno

řízení, nedostalo se jí řádného poučení ze strany správního orgánu, nemohla se seznámit s důvody a podklady pro vydání rozhodnutí, nemohla se k důvodům, pro které správní orgán řízení zahájil, a podkladům, ze kterých při svém rozhodnutí vyšel, vyjádřit. Zásilka obsahující oznámení o zahájení správního řízení totiž neobsahovala všechny zákonem předepsané náležitosti, konkrétně jméno a příjmení pracovníka pošty, razítko a podpis pracovníka pošty doručujícího poštovní zásilku, čímž nemohla nastat zákonem předpokládaná fikce jejího doručení. Rozhodnutí ve věci samé následně vydané správním orgánem je proto dle žalobkyně zatíženo podstatnou procesní vadou. Žalobkyně konstatovala, že není-li prohlášení doručujícího orgánu podepsáno, chybí mu základní vlastnost veřejné listiny, popř. listiny mající povahu veřejné listiny. V této souvislosti odkázala na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2000, sp. zn. 30 Cdo 2514/99.

7. Žalobkyně dále namítala nesprávnost napadeného rozhodnutí a odkazovala na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 27. 2. 2025, C - 753/23, který potvrdil, že česká úprava vrácení druhých žádostí o dočasnou ochranu a soudní výluka jsou v rozporu s právem Evropské unie. Tento rozsudek podstatně rozšířil možnosti poživatelů dočasné ochrany v rámci členských zemí Evropské unie s ohledem na svobodu volby místa jejich pobytu a zároveň omezil právo členských států na odejmutí dočasné ochrany žadatelů v případě, kdy takovému žadateli vznikl již dříve nárok na dočasnou ochranu v jiném členském státě, než v jakém se následně takové ochrany domáhá. Tato aktuální judikatura nebyla žalovaným při posuzování věci žalobkyně zohledněna. Žalobkyně proto navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný nepovažoval námitky žalobkyně za důvodné. Skutečnost, že si žalobkyně nevyzvedává příchozí poštu, není chybou žalovaného. Písemnost byla žalobkyni doručena v souladu se správním řádem a případné pochybení provozovatele poštovní licence, na které žalobkyně poukazuje, nemá na doručení písemnosti vliv. Žalovaný dále zdůraznil, že rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 27. 2. 2025, C - 753/23, se netýká případu, kdy dojde k odejmutí dočasné ochrany. Důvodem odejmutí oprávnění k pobytu na území za účelem dočasné ochrany byla v případě žalobkyně skutečnost, že zamlčela skutečnosti podstatné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci. Nejednalo se tak o situaci, kdy by žalobkyni byla vrácena její žádost o poskytnutí dočasné ochrany jako nepřijatelná ze zákonem stanovených důvodů. Na základě zjištěných skutečností neměla žalobkyně na udělení dočasné ochrany nárok, neboť opustila Ukrajinu nikoli v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu, ale již dříve z jiných důvodů. V této souvislosti žalovaný poukázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2024, č. j. 57 A 4/2023-151. Žalovaný navrhoval zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. První spornou otázkou je to, zda bylo žalobkyni účinně doručeno oznámení ze dne 29. 8. 2025 o zahájení řízení o odnětí dočasné ochrany a o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalovaný trvá na tom, že oznámení bylo doručeno řádně tzv. fikcí podle § 23 odst. 4 správního řádu. Žalobkyně toto doručení považuje za nezákonné, a proto neúčinné.
10. Oznámení ze dne 29. 8. 2025 bylo podle obálky doručováno doporučeně do vlastních rukou na adresu Energetiků 308, Stráž pod Ralskem. Při doručování poštovní doručovatel

údaj o adrese adresáta přeškrtnul, doplnil šipku a údaj „zpět“. V části „Prohlášení doručujícího orgánu“ je na obálce dále zaškrtnuto, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky, bylo mu zanecháno poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 5. 9. Razítko ani podpis pracovníka pošty nejsou vyplněny. Na zadní straně v části „Prohlášení v případě vrácení zásilky“ je uvedeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 4. 9. 2025 a nebyla vyzvednuta. Bylo požádáno o vložení zásilky do schránky. Zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na jiné vhodné místo. Zásilka byla vrácena odesílateli dne 16. 9. 2025.

11. Způsob doručení fikcí, upravený v § 23 a § 24 správního řádu, lze shrnout tak, že není-li adresát zastižen, je zásilka uložena a na místě mu je zanecháno oznámení o neúspěšném pokusu o doručení spolu s poučením a výzvou k vyzvednutí zásilky. Jestliže si adresát nevyzvedne uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, považuje se za doručenu posledním dnem této lhůty (§ 24 odst. 1 správního řádu).
12. Doručení fikcí je charakteristické tím, že činí z doručení formalizovaný úkon, který nebere ohled na to, zda a kdy se účastník řízení s písemností skutečně seznámil. Jako takový má tento způsob doručení za cíl zamezit především obstrukčnímu postupu účastníka řízení, který by záměrně mařil doručování, a tím i postup v řízení. Tím je však v napětí s účelem doručování, kterým je zajistit, aby se účastník řízení s doručovaným dokumentem skutečně mohl seznámit. Proto může být náhradní doručení uplatněno jen tehdy, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13).
13. Prvotní podmínkou pro to, aby mohla být písemnost doručena fikcí, je, že je doručována na správnou adresu. V tomto ohledu prvostupňový orgán nepochybil a není to ostatně ze strany žalobkyně ani namítáno.
14. Další podmínkou je, že po neúspěšném pokusu o doručení zásilky je o něm adresát informován uložním oznámením v domovní schránce nebo na jiném vhodném místě, spolu s poučením a výzvou k vyzvednutí písemnosti. Zásilka je následně uložena a připravena k vyzvednutí (srov. § 23 odst. 4 a 5 správního řádu). Naplnění tohoto postupu musí být správní orgán schopen prokázat, přičemž bude obvykle vycházet z dokladů doručujícího orgánu, které mají průběh doručování osvědčovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 Azs 92/2020-36, bod 13). Z praktického hlediska tak správní orgán vychází především z tzv. doručenky, na níž musí být okolnosti doručování popsány.
15. V nynějším případě má krajský soud za to, že vzhledem ke stavu, v němž se nedoručená zásilka obsahující oznámení ze dne 29. 8. 2025 vrátila odesílateli, nemohl žalovaný dovozovat, že tento postup byl naplněn v souladu se zákonem. Obálka zasílané písemnosti totiž postrádala některé náležitosti důležité pro ověření správnosti údajů na ní obsažených (jméno a podpis doručovatele, razítko a datum). Obsahovala také vzájemně protichůdné údaje o dni, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí (4. 9. či 5. 9. 2025). Vzhledem ke zmatečnosti obálky, jež slouží jako hlavní důkazní prostředek pro ověření, že byly splněny všechny náležitosti doručování, nemohl žalovaný dospět k závěru, že byly prokazatelně splněny podmínky § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, a že tudíž mohlo dojít po uplynutí lhůty podle § 24 odst. 1 správního řádu k doručení fikcí.

16. Za důvod, proč nelze v případě žalobkyně hovořit o účinném doručení oznámení fikcí, krajský soud tedy považuje to, že pokus o její doručení a následující postup doručovatele nebyly za pomoci doručenky dostatečně prokázány. Proto nebylo možno ověřit, zda byly splněny podmínky pro nastoupení fikce doručení. Obálkou, na níž jsou výše popsaným způsobem nekompletní a zčásti protichůdné údaje, nelze v daném případě prokázat splnění podmínek pro platné doručení fikcí. Toto zásadní procesní pochybení bude muset žalovaný v dalším řízení zhojit.
17. Pokud jde o druhou žalobní námitku, lze pouze stručně konstatovat, že rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 27. 2. 2025, C - 753/23, není na posuzovanou věc aplikovatelný, neboť ten řešil soulad, resp. nesoulad § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. s právem Evropské unie, konkrétně s prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. 3. 2022. V nyní řešené věci je posuzováno odnětí dočasné ochrany dle § 10 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 2 písm. b) zákona č. 221/2003 Sb.

V. Závěr a náklady řízení

18. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
19. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
21. V souzené věci byla žalobkyně úspěšná a má tak právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně je od placení soudního poplatku ze zákona osvobozen. Za její účelně vynaložené náklady v tomto řízení proto krajský soud považoval pouze mimosmluvní odměnu jejího zástupce. Ta sestává z celkem dvou úkonů právní služby: 1/ převzetí a příprava zastoupení, 2/ podání žaloby. Za tyto úkony činí odměna 2 x 4 620 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2025 (dále jen „AT“)]. K odměně za úkony právní služby je nutné připočíst paušální náhradu hotových výdajů za dva úkony po 450 Kč [§ 13 odst. 4 AT]. Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21 % činí 12 269 Kč. Žalovaný je proto povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 12 269 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Václava Dařbujana.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 19. ledna 2026

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně